

[Kirsten Jacobsen]

fattelse forskellige dommere i forskellige tinglysningskontorer rundt omkring i landet har. Skal vi lade lovgivningen være afhængig af, om dommerne er enige med boligministeren eller de er enige med hr. Wilhjelm? Det synes jeg nok er en falliterklæring, hvis man allerede i folketinget tilkendegiver, at man har den opfattelse, selv om den naturligvis er meget morsom.

Nu har vi i hvert fald fået slået fast her, at det, boligministeren mener, er, at han ønsker ikke at løse den juridiske tvivl, for så skaber han politisk tvivl. Ja men hr. boligminister, så har jeg et forslag, som løser både den juridiske tvivl og den politiske tvivl, og det må da være bedre for boligministeren. Men jeg kan godt se; at mit forslag nok bringer ham i vanskeligheder et andet sted. Boligministeren kunne jo bare komme med et lovforslag vedrørende boligbyggeriloven, som klart tilkendegav, at socialdemokratiet og regeringen og boligministeren ikke ønsker at lade almennyttige selskaber gå på tvangsauktion. Det kan man da gøre i forbindelse med boligbyggeriloven, det kan man da gøre ved finansieringen, over driftsstøtten osv. Men jeg er godt klar over, at det bringer boligministeren i en anden vanskelig situation, for han skal jo have den anden del af regeringen med, og det kommer den nok ikke dér – specielt ikke, når boligministeren har fortalt os, at denne regering kommer til at vare mange år. Så kommer boligministeren derhen, at selv om han egentlig ønskede at løse den politiske tvivl, så kan han ikke.

Men er det egentlig grund nok til at sige: når vi ikke kan løse alle problemerne, så nægter vi at løse nogen af dem. Jeg synes, boligministeren skulle tage tyren ved hornene og sige: nu giver vi os i hvert fald til at løse den ene halvdel af dem, og så må vi acceptere, at så længe vi har en regeringspartner, må vi lade den politiske tvivl hænge i luften. Så kan boligministeren jo inden for regeringen søge, om han kan løse det problem. Det er det rigtige sted at løse det, hr. boligminister, ikke ved at skabe en juridisk uklarhed.

Johan Philipsen (V):

Jeg har i en årrække haft megen sympati for kristeligt folkepartis boligordfører, men nu sætter han mig unægtelig i vanskeligheder ved at påstå, at vi bør forsøge at ændre en

lov, som vi ved utallige forhandlinger har opfattet ganske ens. Det være sagt uden stor bebrejdelse over for hr. Arne Bjerregaard. Jeg har ikke lagt mærke til, at kristeligt folkeparti har opfattet de forhold anderledes, end vi har gjort det hele tiden. Jeg må fastholde den fortolkning, som jeg gav udtryk for i første omgang.

Jeg skal bare i anledning af hr. Wilhjelmsharceleren over forskellen imellem bilag 1 og betænkningen sige, at betænkningen er skrevet sådan, som jeg ønskede det, at boligudvalget som sådant ikke tager stilling til fortolkningen i betænkningen, men vi giver udtryk for vor politiske vilje.

Må jeg gentage: en formuegenstand, der kommer til tvangsauktion, er til fri rådighed for køberen med de begrænsninger, som er fastsat i anden lovgivning, og vi ønsker ingen begrænsninger i boligbyggerilovgivningen.

Wilhjelm (VS):

Både boligministeren og nu hr. Johan Philipsen klynger sig til begrebet tvangsauktion. Det samme gjorde man i første runde, da boligministeriet skulle forsvare den fortolkning, der ikke rigtig passede med lovens bogstav og dens forudsætninger. Da klyngede man sig til begrebet tvangsauktion, men læg så mærke til, hvad der efterhånden er dukket op i de store dynger, der ligger på denne sag. Der er dukket en erkendelse op fra boligministeriet om, at man ikke kan opretholde det skel. Der er ingen forskel på situationen efter tvangsauktion og anden form for afhændelse af disse afdelinger, og det er jo heller ikke tvangsauktion, boligministeren taler om i betænkningen. Han siger, at bestemmelsen kun gælder, så længe disse ejendomme tilhører et almennyttigt boligselskab. Om ophøret af dette forhold skyldes tvangsauktion eller skyldes anden form for afhændelse, er boligministeren godt klar over at man ikke kan skelne imellem. Ikke desto mindre går han herop og taler om tvangsauktioner, som om det var noget særligt. De særlige bestemmelser om en skelnen, der måtte være dér, har man for længst erkendt – man kan få bilagsnumrene bagefter, hvis man ønsker det – overhovedet ikke kan opretholdes.

Så siger boligministeren, at jeg hævder, at loven kan tolkes anderledes. Nej, jeg hævder, at der står i loven – og det kan enhver gå